

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2259/2021
18.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић, Гордане Џакула и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Негосав Гачић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2837/20 од 21.01.2021. године, у седници већа одржаној 18.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2837/20 од 21.01.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2837/20 од 21.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П 1254/18 од 07.10.2020. године утврђено је да је тужилца по основу одржаја власник са 1/1 једног двособног стана, површине 55,37м², стан бр. ..., на другом спрату, који се налази у стамбено пословној згради бр. ..., постојећој на кп.бр. ... у ... ул. ..., уписаној у лн.бр. ... КО ... што је тужена дужна да призна и дозволи да се тужилца на основу те пресуде укњижи као власник непокретности (став 1. изреке). Обавезана је тужена да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 64.800,00 динара (став 2. изреке). Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка (став 3. изреке).

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2837/20 од 21.01.2021. године, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Шапцу П 1254/18 од 07.10.2020. године (став 1. изреке другостепене пресуде). Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка (став 2. изреке другостепене пресуде).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, указујући на разлоге за примену члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20).

Према наведеној одредби закона, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за новим тумачењем права, нити за уједначавањем судске праксе, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које је дао другостепени суд. Правноснажном другостепеном пресудом је усвојен тужбени захтев и утврђено да је тужила по основу правног посла – уговора о купородаји стекла право својине на стану који је предмет спора. Другостепени суд је оценио да је правни претходник тужиле односно први стицалац стекао право својине на стану по основу уговора о откупу који је закључио са туженим и да су после откупа стана, сви преходни власници стицали право својине по основу правних послова који су основ за прибављање права својине, те да је и тужила стекла право својине по основу пуноважног уговора о купопродаји. Образложење побијане другостепене пресуде за одлуку о усвајању тужбеног захтева је у складу са судском праксом и владајућим правним схватањем. Наиме, с обзиром да се ради о спору по тужби за утврђење права својине, у коме је утврђен правни основ стицања права својине како тужиле, тако и њених правних претходника, то због природе правног односа, тужила и њени правни претходници, нису нужни јединствени супарничари, тако да нису морали да буду обухваћени једном тужбом и не постоји потреба за новим ни уједначеним тумачењем права.

Из наведених разлога на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима који се односе на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења својине поднета је 06.07.2018. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Како је вредност предмета спора испод динарске противвредности од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић